

бистрості - 32 години; сили - 32 години; аеробної продуктивності - 32; анаеробної продуктивності - 24.

Використання цієї тренувальної програми сприяє зміні ієрархії елементів структури фізичного стану. Суттєво (особливо у жінок) збільшується питома вага фактора швидкісно-силової підготовленості і зменшується значимість фактора тотальних розмірів тіла. У мужчин відзначається та ж, хоча і менш виражена тенденція. Аналіз рівнів змінних показав суттєве (15-25%) покращення показників силової аеробно-анаеробної і швидкісно-координаційної підготовленості студентів. У зв'язку з відсутністю глибоких перетворень в морфологічних структурах організму можна вважати, що прогрес рухової підготовленості студентів забезпечується за рахунок покращення міжсистемної регуляції.

Таким чином, оптимізація фізичного стану студентів виражається у зменшенні впливу факторів пов'язаних з тотальними розмірами тіла, збільшенням питомої ваги факторів рухової підготовленості і підвищенням рівнів цієї підготовленості за рахунок синхронізації психофізіологічних функцій під впливом фізичних навантажень різної модальності.

APPLIED ASPECTS OF THE OPTIMIZATION OF THE STUDENTS' PHYSICAL STATUS

A.N.PERELHREST

Horlovka State Pedagogical Institut of Foreign Languages

The work is dedicated to the results of the investigations as for the structure and levels of the physical state of the students, finding out the optimum training program in order to perfect their motor functions. It is proved that the progress of inner improving and intersystem regulation of the inside functions while the relevant plastic reformation of the morphological structures of the organism are absent.

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ПРОПОЗИЦІЇ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ НА СУЧАСНОМУ РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

МАРІЯ ПРИЙМАК

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Система вищої фізкультурної освіти є важливим соціальним інститутом, який в свою чергу, є частиною суспільства, яка розвивається за притаманними йому економічними законами. Вхідження вищих закладів освіти (ВЗО) фізкультурного профілю до системи ринкових відносин потребує створення механізму реагування вищої фізкультурної освіти на запити ринку праці. Тому, проблема застосування маркетингу при вирішенні проблем у сфері вищої фізкультурної освіти є вельми актуальною.

Нині, як відмічають фахівці з маркетингу освіти [1, 2, 3], в умовах економічної кризи, на ринку праці України існує незадоволений попит на висококваліфікованих працівників широкого профілю і нових професій, зумовлений розвитком ринкових відносин і прогресом у певних галузях народного господарства. Це не обходить і ринок праці у сфері фізичного виховання і спорту, який постійно демонструє потребу у працівниках нових професій, які характеризуються високим рівнем кваліфікації, вмінням володіти новими технологіями, високою здатністю до навчання і професійної мобільності.

Які ж спеціалісти користуються сьогодні найвищим попитом на ринку праці? На здобуття яких спеціальностей з фізичного виховання і спорту громадяни України згодні витратити свої кошти? Для пошуку відповіді на ці питання нами було проведено аналіз показників підготовки спеціалістів за контрактною формою навчання протягом останніх п'яти навчальних років у ВЗО, підпорядкованих Державному комітету молодіжної політики, спорту і туризму України.

Отриманні данні, дали нам змогу простежити динаміку популярності спеціалізацій у 2000/2001 рр. порівняно з 1996/1997 рр. навчання (рис.).

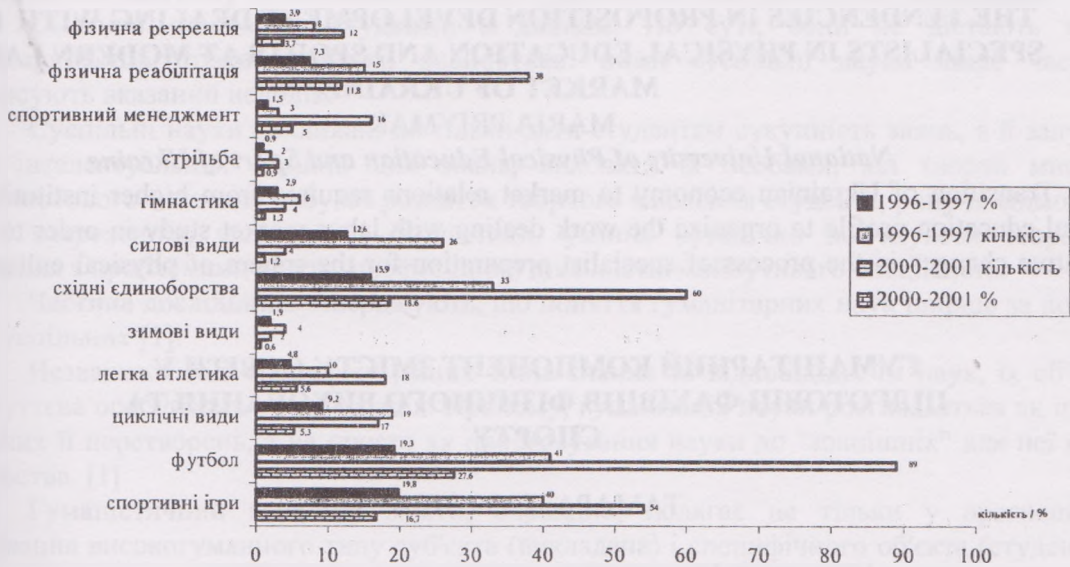

Рис. Динаміка показників підготовки фахівців ВЗО України фізкультурного профілю за контрактною основою у 1996/97, 2000/01 р.р.

Як видно із таблиці, сьогодні найпопулярнішими спеціалізаціями серед абітурієнтів є футбол (27,6% загального числа зарахованих на 1-й курс), східні єдиноборства (18,6%), спортивні ігри (16,7%) та фізична реабілітація (11,8%).

Вказаним спеціалізаціям притаманна також висока динаміка зростання. Так, за останні п'ять років число студентів, зарахованих на 1-й курс, зросло за спеціалізаціями: фізична реабілітація – у 2,5 рази; футбол – у 2,2 рази; східні єдиноборства – у 1,8 рази; спортивні ігри – у 1,3 рази. Це досить вагомні показники, якщо взяти до уваги, що загальне зростання числа студентів, зарахованих до ВЗО фізкультурного профілю склало 1,6 рази.

Ці результати дають змогу стверджувати, що введення нових спеціалізацій ВЗО фізкультурного профілю відповідає потребам сучасного ринку праці, а спеціалісти цих професій посядуть конкурентноздатні позиції на ринку.

Структура попиту на фахівців фізичного виховання і спорту на ринку праці в Україні відповідає як загальносвітовим тенденціям, так і практичним потребам вітчизняних фізкультурно-спортивних організацій.

Державний комітет молодіжної політики, спорту і туризму України, вищі заклади освіти фізкультурного профілю мають враховувати при складанні державного замовлення на фахівців галузі тенденції попиту на ринку праці.

З метою підвищення ефективності діяльності вищих закладів освіти з вивчення попиту на фахівців їм доцільно актуально використовувати методи маркетингу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Владимиров В. Государственный вуз в рыночной экономике. //Высшее образование в России – 1997. - № 4. – с. 6-13.
2. Грішнова О., Смоловик П. Освіта й професійна мобільність як чинники конкурентоздатності робочої сили. //Україна: аспекти праці. – Київ – 2000. - № 2. – с. 3-8.

3. Чекмарев В., Дружинин Ю. *Взаимосвязь рынка труда и образовательных услуг. //Содействие, №3-4, 2000. – http://sodeistvie.chernozem.ru/3_00/article_18.htm*

THE TENDENCIES IN PROPOSITION DEVELOPMENT DEALING WITH THE SPECIALISTS IN PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS AT MODERN LABOR MARKET OF UKRAINE

MARIA PRIYMAK

National University of Physical Education and Sport of Ukraine

Transition of Ukrainian economy to market relations requires from higher institutions of physical education profile to organize the work dealing with labor market study in order to make qualitative changes in the process of specialist preparation for the sphere of physical culture and sports.

ГУМАНІТАРНИЙ КОМПОНЕНТ ЗМІСТУ ОСВІТИ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ

ТАМАРА ПРОКОПІВ

Львівський державний інститут фізичної культури

XXI століття надзвичайно серйозно висуває проблему подолання розриву між наукою і культурою, культурою і освітою, протиставленням гуманізму (як критерію методологічної єдності науки і освіти) технократизму.

Якщо держава піклується про своє майбутнє у XXI столітті, вона не може не замислюватися над питанням: хто і як буде жити і творити у майбутній державі? А студентство - це майбутня еліта держави, його найпередовіша, авангардна, інтелектуальна частина. І від її знань, попиту залежить майбутнє країни. Тому дуже важливо, які якості будуть притаманні сучасному спеціалісту, який його професійний та духовно-моральний потенціал. Сьогодні варто замислитися над цими питаннями. Необхідно розробити філософію навчально-виховної діяльності вищої школи, зорієнтувати всі ланки педагогічного процесу так, щоб він сприяв формуванню сучасного спеціаліста, який би мав можливість не тільки принести найбільшу користь державі, а й розкрив би свій духовний потенціал, здобув задоволення від своєї праці.

Професійна діяльність у галузі фізичної культури та спорту висуває високі вимоги до фахівців, їхньої особистості і професійно-спортивної майстерності. У разі невідповідності цим вимогам будь-яка спортивна діяльність залишиться на рівні формально здійснюваного ремесла. Тому метою нашого дослідження є глибше вивчення наукових засад гуманітаризації освіти у вищих навчальних закладах України, рівень розвитку цього процесу та вже нагромаджений в цій ділянці досвід для вдосконалення підготовки фахівців фізичного виховання і спорту.

Задля вивчення цієї проблеми здійснюється попередній аналіз навчальних планів та програм, розробляються та впроваджуються анкети, що в майбутньому дозволить здійснювати навчально-виховний процес у напрямі гуманітаризації освіти.

Сьогодні, дегуманізація суспільних відносин, наростання негативних явищ в країні, на думку фахівців, спричинили кризу освіти, спад престижу суспільних і гуманітарних наук. Викладачі дедалі більше втрачають особисті контакти зі студентами, що безумовно, викликає недостатню трансляцію знання й культури.